

## Nr 27.

*Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om nedsättning av tullen på nylonkabel.*

(1:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 288, av herrar *Staxäng* och *Utbult* har hemställts, »att riksdagen måtte besluta nedsättning av tullen på nylonkabel, som är avsedd för fiskebruk och i omkrets mäter minst fyra tum, till 5 kronor för kilogram samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningsändring».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framställda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Tågvirke och linor äro upptagna i tulltaxenr 446—457 (statistiska nr 977—990) med tullsatser varierande mellan 10 och 70 kronor för 100 kilogram alltefter materialets art och varans beskaffenhet i övrigt. I motionen omnämnda grövre s. k. grästrossar falla under tulltaxenr 447 (statistiskt nr 980) med tull av 10 kronor för 100 kilogram. De nu angivna numren omfatta emellertid endast varor av vegetabiliska spånadsämnen. Motsvarande artiklar av nylon (heldragna fibrer), som i tullhänseende anses såsom konstgjort silke, kunna följaktligen icke tulltaxeras enligt rubrikerna för tågvirke och linor. De bli i stället hänförliga till tulltaxenr 546:2 (statistiskt nr 1087:2), som upptager snören och snörmakararbeten av konstgjort silke, med tull av 1 500 kronor för 100 kilogram.

Frågan om tulltaxeringen av varor av nylon har under de senare åren varit föremål för statsmakternas uppmärksamhet i olika sammanhang.

Till svar på en av herr von Friesen vid 1947 års riksdag framställd interpellation i ämnet hänvisade dåvarande chefen för finansdepartementet till ett uttalande av generaltullstyrelsen, enligt vilket styrelsen hade för avsikt att framlägga förslag till vissa ändringar i tulltaxan och därvid komme att uppmärksamma jämväl tullsatserna på artiklar av nylon; för egen del tillade departementschefen, att man med hänsyn till vad generaltullstyrelsen anfört kunde räkna med att frågan i en nära framtid komme att upptagas till behandling inom finansdepartementet.

I generaltullstyrelsens sedermera den 17 januari 1948 avgivna förslag till tulltaxeändringar hemställde styrelsen, bland annat, att tullen å tågvirke

och linor av silke (d. v. s. i praktiken främst nylon) måtte nedsättas till 600 kronor för 100 kg. Av vissa skäl borde nedsättningen tills vidare avse endast icke flätade varor, medan flätade artiklar fortfarande skulle draga den för snören och snörmakrarbeten gällande tullen. I yttrande över styrelsens förslag framhöll kommerskollegium, att med gällande tulltaxa som grund stora vanskligheter måste möta att åstadkomma en rationell tulltaxering av varor, framställda av nylon, och att frågan om konstsilket och nya liknande syntetiska produkters tullbeskattning borde bli utredd i sin helhet, innan några ändringar i enstaka fall genomfördes på ifrågavarande område. Kollegium ansåg sig därför icke kunna tillstyrka styrelsens förslag. Detta blev icke heller upptaget i den proposition (nr 54), varmed vissa av styrelsens övriga förslag förelades 1949 års riksdag.

Vid 1950 års riksdag upptogs frågan om nylontullarna på ett speciellt område, nämligen beträffande vävnad och linor av nylon för tillverkning av fallskärmar. För dessa varuslag föreslogs i proposition nr 239 nedsättning av tullen från 1 300 respektive 1 500 kronor till 600 kronor för 100 kilogram. Förslaget var närmast föranlett av en av generaltullstyrelsen avlåten framställning, i vilken bland annat framhållits att fallskärmstillverkningen — som upptagits på flygförvaltningens initiativ och finge anses vara av stor betydelse för landets försvar — befunne sig i ett mycket ogynnsamt läge i förhållande till utländska leverantörer av fallskärmar, i det att tullen å ifrågavarande material väsentligt överstege tullen å de färdiga fallskärmarna. Det i propositionen framlagda förslaget lämnades av bevillningsutskottet utan erinran och bifölls av riksdagen.

I motion II: 192 av herr Dickson vid 1951 års riksdag hemställdes, att tullsatsen för selfaktorlina innehållande nylon måtte nedsättas till en rimlig nivå. I gemensamt yttrande över denna motion framhöll kommerskollegium och generaltullstyrelsen bland annat, att det för avhjälpande av bristerna i tulltaxans bestämmelser på förevarande område erfordrades en allmän översyn av nämnda bestämmelser, och det kunde enligt ämbetsverkens mening med skäl ifrågasättas huruvida några ytterligare ändringar i enskilda punkter dessförinnan lämpligen borde vidtagas. Med hänsyn härtill funne ämbetsverken sig böra avstyrka bifall till det i motionen framlagda förslaget. Motionen behandlades av 1951 års bevillningsutskott i betänkande nr 24, vari utskottet anförde bland annat följande.

Såsom i motionen antytts behöver den svenska tulltaxan moderniseras, och detta torde gälla icke minst taxans avdelning för spånadsämnen och varor därav. Med hänsyn härtill finner utskottet, att några jämkningar i tullbeskattningen beträffande enskilda varuslag för närvarande icke lämpligen böra vidtagas utan att starka skäl därtill föreligga. Några sådana skäl synas icke ha förebragts i fråga om selfaktorlinor, och utskottet anser sig därför, i likhet med kommerskollegium och generaltullstyrelsen, böra avstyrka bifall till förslaget om ändring i tulltaxan för dylika linor. Härvid förutsätter utskottet, att förberedelserna för den bebådade allmänna tulltaxerevisionen komma att igångsättas inom den närmaste tiden och att arbetet sedan kommer att bedrivas med all den skyndsamhet, som förhållandena kunna medgiva.

I enlighet med hemställan av bevillningsutskottet lämnade riksdagen motionen utan åtgärd.

I den förevarande *motionen* har anförts i huvudsak följande. På privat initiativ hade nyligen nylonkabeln introducerats i snurrevadsfisket, och erfarenheterna på fiskarhåll hade blivit så positiva, att åtskilliga båtägare bestämt sig för eller övervägde att skaffa sig nylonkabel i stället för de vanliga gräströssarna. Emellertid kändes de nu utgående tullavgifterna om 15 kronor kilot mycket betungande, allra helst som det i tider av sjunkande lönsamhet för fisket gällde att hårdare än eljest hålla omkostnadskontot nere. Visserligen hade fiskaren möjlighet att redan nu förvärva nylonkabel genom att anlita något provianteringsfrilager, men den omvägen innebure dock en omständlig procedur, som också verkade onödigt prissfördyrande, vartill komme onödig tidsspillan och pappersexercis för alla parter. En väsentlig nedsättning av tullavgiften vore den rätta utvägen. Med tanke på bl. a. tullskyddet för den inhemska tillverkningen av nylonkabel för fiskebruk, som av allt att döma komme i gång inom en snar framtid, syntes det lämpligt att inte helt slopa tullen men nedsätta den till högst fem kronor kilot. För att förebygga eventuellt missbruk borde den lägre tullsatsen avse endast nylonkabel på fyra tum och däröver i omkrets. Det vore nämligen endast dessa dimensioner, som kunde komma i fråga för fiskebruk.

Efter därom i grundlagsenlig ordning framställd begäran har utskottet mottagit yttranden över motionen av *kommerskollegium* och *generaltullstyrelsen*; vid kommerskollegii yttrande äro fogade utlåtanden av *Stockholms handelskammare* och *textilrådet*.

*Stockholms handelskammare* har anslutit sig till motionärernas uppfattning, att tullsatsen för nylonkablar vore alltför hög, varför en sänkning av densamma vore motiverad. En omprövning av tullsatsen borde emellertid icke begränsas till grövre nylonkablar för fisket utan avse även andra nylonvaror och liknande produkter. Frågan borde därför hänskjutas till den förestående allmänna tulltaxerevisionen, så att de komplicerade avvägningsproblemen kunde upptagas till bedömande i ett sammanhang. Kammaren påpekar även att den i motionen berörda möjligheten för fiskare att anlita provianteringsfrilager medförde, att anledning saknades att upptaga frågan om en sänkning av tullen för ifrågavarande nylonkablar till separat behandling.

*Textilrådet* har framhållit, att inom den svenska textilindustrien finnes maskinell kapacitet för tillverkning av nylonkabel och att replageriprodukter av nylon tillverkats inom landet i sådana fall, då tillräcklig och lämplig råvara kunnat erhållas. Det mötte icke oväsentliga tekniska svårigheter att inom ramen för nuvarande viktullssystem vidtaga partiella och provisoriska ändringar i tulltaxan, därest man saknade möjligheter att konstruera dessa på grundval av en helhetssyn av varuområdets tullbeskattning. Ehuru textilrådet delade motionärernas uppfattning om önskvärdheten av en revi-

sion av tullen för ifrågavarande varuslag, ansåge rådet dock att hithörande frågekomplex icke borde upptagas till behandling annat än vid en allmän tulltaxerevision.

*Kommerskollegium* har för egen del hänvisat till behandlingen av frågan angående tullen å selfaktorlinor samt uttalat, att tullförhållandena för nylonkabel syntes ligga till på ett liknande sätt, i det att tullskyddet för produkter av nylon vore högt jämfört med tullskyddet för produkter av andra textilråvaror. Emellertid gällde för alla de nya textilmaterial och syntetiska fibrer som på senare tid börjat användas, att de icke utan vidare kunde inpassas i tulltaxan med på lämpligt sätt avvägda tullsatser. Sådana frågor borde därför icke lämpligen lösas separat utan först i samband med en mera allmän tulltaxerevision på området. Med hänsyn till det anförda har kommerskollegium funnit sig böra avstyrka bifall till det i motionen framlagda förslaget.

*Generaltullstyrelsen* har erinrat om den förut relaterade behandlingen av olika frågor på förevarande område samt, under hänvisning jämväl till det av textiltrådet avgivna yttrandet, funnit sig icke böra förorda, att någon ändring nu vidtages i tulltaxan beträffande tågvirke och linor av nylon. Styrelsen föreslår att det i motionen framlagda förslaget tages under förnyat övervägande i samband med den allmänna revision av tulltaxan, som är förestående och för vilken enligt Kungl. Maj:ts beslut den 11 maj 1951 vissa förberedande arbeten för närvarande pågå inom styrelsen.

**Utskottet.** Genom den nu föreliggande motionen har uppmärksamheten ännu en gång riktats på den mindre tillfredsställande tullbeskattningen av nylonprodukter. Att utan den överblick av området i dess helhet, som kan vinnas endast genom den planerade tulltaxerevisionen, inom den nuvarande tulltaxans ram vidtaga partiella ändringar får emellertid anses vara mycket vanskligt. Utskottet hyser därför samma uppfattning som 1951 års bevillningsutskott vid behandlingen av frågan om tullen å selfaktorlinor av nylon, nämligen att några jämkningar av tullbeskattningen beträffande enskilda varuslag för närvarande icke lämpligen böra vidtagas utan att starka skäl därtill föreligga. Vad beträffar tullen på nylonkabel har utskottet, med beaktande jämväl av den av motionärerna själva påvisade möjligheten att anlita provianteringsfrilager, funnit övervägande skäl tala för att frågan får anstå till den allmänna tulltaxerevisionen. Utskottet har därvid liksom vid behandlingen av motionen I: 157 om ändring av tulltaxans bestämmelser beträffande valsverk, i anledning av vilken motion utskottet tidigare denna dag avgivit betänkande (nr 25), förutsatt att denna revision är nära förestående.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,  
att motionen II: 288 av herrar Staxäng och Utbult om  
nedsättning av tullen på nylonkabel icke måtte föranleda  
någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 27 mars 1952.

På bevillningsutskottets vägnar:

**ADOLV OLSSON.**

---

*Närvarande:*

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Petrén, Velander, Falk,  
Ramberg, Niklasson, Wehtje, Damström och Fritiof Karlsson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby,  
Björklund, Hagberg i Malmö, Sjölin, Olofsson, Gunnarsson, Ohlsson i Kast-  
lösa, Vigelsbo och Kärrlander.